

روزشمار جنگ

سه شنبه

۱۳۶۱ ۱۲ مرداد

۱۴۰۲ ۱۳ شوال

۱۹۸۲ ۳ اوت

۵۶۹

سرانجام تصمیم نهایی و قطعی درباره چگونگی ادامه کار در منطقه عملیاتی رمضان، به قرارگاههای تابع ابلاغ گردید.

در جلسه نسبتاً کوتاهی که در نخستین ساعت بامداد امروز تشکیل شد، (دقایقی به یک بعد از نیمه شب گذشته) ضمن مرور و جمع‌بندی آخرین نظرهای ارائه شده طی جلسه شب گذشته، تصمیم نهایی اخذ گردید و قرار شد محسن رضایی صبح راهی تهران شود و دستورهای مربوط به عملیات را صیاد شیرازی و رحیم صفوی ابلاغ کند و چند ساعت پس از آن، صیاد شیرازی نیز به تهران برود. هم‌چنین قرار شد محسن رضایی به اتفاق علی شمخانی و صیاد شیرازی به اتفاق سرهنگ جمالی در ساعت ۱۷ امروز در تهران جلسه مقدماتی و هماهنگی برای حضور در جلسه شب هنگام شورای عالی دفاع را برگزار کنند. نیز قرار شد که شنبه هفته آینده در ساعت ۱۷ مجدداً جلسه ادامه پی‌گیری‌های عملیات، در همین قرارگاه کربلا تشکیل شود و تا آن زمان، قرارگاههای چهارگانه تابعه، طبق وظیفه محوله انجام دادن اموری چون شناسایی، آموزش و ... بپردازند.

درباره برخی جزئیات طرح مانور، به خصوص جزئیات عبور از پل‌های روی کanal یا از داخل آب کanal و احتمالات مختلف تحرکات دشمن و خودی نیز بحث و بررسی شد و حضار (محسن رضایی، صیاد شیرازی، رحیم صفوی، غلامعلی رشید و حسن باقری، و عزیز جعفری) آخرین نظرهای خود را درباره این جزئیات مطرح کردند.^(۱)

امروز از حدود ساعت ۸ صبح نیز تزدیک به دو ساعت گفت‌وگو و مباحثه و تحلیل بین فرماندهان قرارگاه کربلا (همان اعضای جلسه خصوصی فرماندهان این قرارگاه که روزهای قبل تشکیل می‌شد به جز محسن رضایی) درباره طرح مذکور انجام شد و طرح برای تشریح در جلسه ابلاغ، آماده‌تر گردید.^(۲)

جلسه ابلاغ تصمیمات فرماندهی مشترک (سپاه و ارتش) قرارگاه کربلا حدود ساعت ۱۰

صبح با شرکت فرماندهان سپاهی و ارتشی قرارگاه کربلا و نیز فرماندهان سپاهی و ارتشی قرارگاههای (لشکرها) فتح، نصر، فجر و قدس تشکیل شد.

در این جلسه صیادشیرازی ضمن ارائه گزارشی نسبتاً مفصل از سابقه عملیات و چگونگی روند تحولات عملیاتی در این منطقه و توصیف تدابیر و امکانات و مقدورات و نتایج حاصله، به توضیح آخرین طرح مانور و تصمیمات مربوطه به آن پرداخت و از جمله گفت:

«ما در شروع عملیات رمضان، عملیاتی در خور جمهوری اسلامی آغاز کردیم، خیلی جالب بود، عمق عملیات ما و پیشروی ما، آن حرکت اولی، دشمن را کاملاً متزلزل کرد، طوری که صدام داشت استعداد می کرد برای این که "بصره را دارند می گیرند"، اما بعد از آن کم کم عملیات مان ضعیف شد. رزمندگان ما با تمام وجودشان جنگیدند و رزم کردند، ولی هر چه زمان جلو می رفت کارمان محدودتر می شد، در آخر دیگر طوری شده بود که پیشنهادها روی ۲ مثلث دور می زد. این نشان گر این بود که ما همچنان استقامت داریم برای جنگ و می خواهیم ادامه بدھیم، ولی توان ما و آن امکاناتی که داشتیم جواب‌گوی آن حرکتی که باید به هدف برسد، نیست. هدف چی بود؟ ما بصره را باید تأمین می کردیم، ما به ساحل شط العرب باید می رسیدیم، ما بایستی نیروهای دشمن را در اینجا منهدم می کردیم یا اقلأً فرار می کردند.

با این ترتیب با بررسی هایی که به عمل آمد، بالاخره قرارگاه کربلا مصمم شد یک وقفه فشرده با زمان فشرده در عملیات بگذارد، ولی یک طرح کلی و جامع را دنبال بکند، که ضمن این که طرحش برای اجرای عملیات آماده می شود، همزمان، توانش هم آماده بشود. زمان وقفه ظاهرش برای ما زیاد است، ولی در وقت فشرده اش خیلی کار زیادی دارد. زمان را از امروز حساب کنید، حتی خود امروز هم حساب شده، ۱۵ روز حساب کردیم، ۱۵ روز وقفه گذاشتیم در عملیات برای انجام تمام کارهایی که لازم هست. در این ۱۵ روز ما اقلأً ۳ جلسه عمومی خواهیم داشت که اولین جلسه روز شنبه آینده ساعت ۵ بعدازظهر در همین جا خواهد بود و با همین ترکیب که دنبال طرح کلی - که الان ارائه می شود - می رویم ببینیم شما چه کار کردید و چه نتیجه ای به دست آوردید.

طرح کلی قرارگاه کربلا به صورت کاملاً کلی است، یعنی همین جا نبایستی وارد جزئیاتش شد و تنها سؤال هایی که مأموریت را یک مقدار روشن تر می کند، مطرح بشود، بعد بقیه اش را باید برویم فکر کنیم براساس تقسیم کار برای روز شنبه که انشاء الله می خواهیم هماهنگی کنیم. فعلاً امروز طرح کلی قرارگاه کربلا به این ترتیب است:
هدف: گرفتن بصره.

نیروهای شرکت کننده در این عملیات: قرارگاههای نصر، فجر و فتح. سه قرارگاه بایستی با قدرت عمل بکنند و سرعت عمل خیلی مطرح است که اگر یک موقع با سرعت عمل انجام

نشود، ممکن است حرکت کاملاً لغو بشود.»

فرمانده نیروی زمینی در ادامه سخنان خود به توضیح بیشتر پرداخت:

«ما با بررسی ای که کردیم و با آن تجربه‌ای که از قبل داشتیم، دیدیم که این محور که از همین حسینیه می‌گیرد می‌آید به طرف بصره، نزدیک‌ترین راه به بصره است. این را قرارگاه کربلا به عنوان محور پیشروی اش انتخاب کرده است، در این محور پیشروی، یک قرارگاه را مسئول ایجاد عبور کرده [ایعنی] قرارگاه فتح و یک قرارگاه را مسئول تأمین جناح (راست) قرارگاه فتح کرده [که] قرارگاه فجر [است].»

البته ما روزی که دستور جزء به جزء دقیقاً نوشته شود، ما جابه‌جایی اصلاً نخواهیم داشت. بلکه هر منطقه مال هر قرارگاه هست که الان هست و هر کسی در آن منطقه کار دارد و مثلاً بخواهد برود شناسایی کند، می‌رود اجازه می‌گیرد از آن قرارگاه و کارش را انجام می‌دهد.

در این طرح کلی، این جاده‌ای که می‌بینید (جاده‌ای که از پاسگاه زید به سمت شمال کanal ماهی می‌رود) جناح راست و آب گرفتگی هم جناح چپ فتح است. فتح مسئول ایجاد این معبر در حدائق زمان و مسئول عبور از کanal ماهی، باز هم در حدائق زمان خواهد بود و نیز مسئول ایجاد سرپلی است که نصر بتواند از پشت به طرف منطقه خودش برود.

هم‌زمان با این عمل، قرارگاه فجر از پاسگاه زید به موازات همین محور حسینیه به طرف بصره، مسئول ایجاد تأمین و خاکریز زدن او به طرف شمال و نگهداشتن این محور است. این محور پیشروی تا موقعی نیاز است که اینجا [عبر] نصر از فتح و پیشروی به سمت جنوب و باز شدن استحکامات دشمن در شلمچه از پشت و عملاً باز شدن معبر اصلی به سمت تنومه و بصره [کارش تمام بشود، وقتی تمام شد، به فرض این‌ها را نداشته باشیم، مهم نیست. خب پس بنابراین نصر بایستی بررسی‌هایش را بکند که با حدائق فاصله زمانی پشت سر فتح که عبور از کanal می‌کند و می‌آید سر پل می‌گیرد، بتواند وارد بشود و کارش را شروع کند و روی این اصل نصر سرمایه‌گذاری بکند از پشت که بیشتر پیاده هست تا تانک و چون از پشت عمل می‌کند، اگر با سرعت بتواند همان سنگرهای پشتی را از بین ببرد، این دشمن سرنوشت‌اش به اسارت خواهد کشید.

فتح باید برود دنبال برنامه‌ریزی روی عبور از کanal و باید با ابتکاراتی که می‌تواند الان فکرش را بکند، مثلاً عبور از این پل چگونه باشد، چگونه امکانات مهندسی به کار گرفته بشود مثل کمپرسی - که بتواند در فرستی که ایجاد می‌کند، بتواند علاوه بر پل موجود، پل دیگر هم درست کند یا از قایقهایی که برای عبور از این کanal مناسب هستند، استفاده کند یا با هوانیروز مشورت بکند و نیرویی را بتواند در حد یک گردان افلأً، این طرف کanal پیاده کند که تمام این‌ها دست به دست هم بدهند و به ما تضمین بدهند برای عبور از کanal.

خود به خود قرارگاه کربلا مسئول است که روی زمان‌های کنترل عملیات کار بکند که

مبادا وقت برای ادامه عملیات تنگ باشد و با مشکل مواجه شویم که اگر به موقع نرسیدند، یعنی اصلاً عملیات وضعش خراب است.

ببینید چقدر وقت لازم هست که ایجاد معبر بکند و سرپل را اشغال بکند و آماده بشود که نصر برود و بعد نصر باید با چه سرعتی عبور کند و خودش را به اینجا برساند و حتی از روز هم استفاده کند برای ادامه تک، همان طور که در خرمشهر در روز استفاده شد.

ما مواضعی که در خرمشهر داشتیم، نتوانستیم از بین ببریم مگر این که از پشت کارش تمام شد. این هم عین همان است؛ این موانع از اینجا [جبهه شلمچه] قابل شکافت نخواهد بود، ولی از این طرف [حرکت از پشت کanal ماهی به سمت پشت موانع دشمن] میسر خواهد بود. در این چند روزه باید روی شناسایی‌ها و یک مقدار روی طرح مانور، روی ابتکاراتی که باید به خرج بدھیم تا مأموریت بر مبنایش انجام بشود، روی قرارگاه‌ها و روی استعداد نیروها و کیفیت نیروها کاملاً کار بشود که روز شنبه تشریف می‌آورید اینجا ما بدانیم که شما در مقابل انجام این مأموریت چه مقدوراتی دارید و چه محدودیت‌هایی دارید و چه پیشنهادی را می‌کنید.

در هر ۳ الی ۵ روز یک عکس خیلی خوب خواهیم داشت. گفتیم که برای روز شنبه ما صبح باید عکس تفسیر شده و مشخص از منطقه داشته باشیم که ضمن این که به قرارگاه‌ها می‌دهیم، خودمان هم بتوانیم رویش کار کنیم.

این احتمال هم وجود دارد که یک موقعی این آب تا اینجا آمده باشد [محدوده بین کanal ماهی تا خط خودی]، دیگر این عملیات در اینجا ناقص می‌ماند، باید برویم از یک روش دیگر استفاده کنیم یا دنبال یک طرح دیگر برویم که همان جا باز رویش کار می‌کنیم و ابلاغ می‌کنیم. آنچه که مسلم است، با این حساسیت زمان و حالت جنگ، ما باایستی فقط توان به دست بیاوریم به یاری خدا قابلیت انعطاف داشته باشیم که به روش دیگر و از جای دیگر کار بکنیم، ولی توان‌ها را حفظ کنیم. این دفعه توان را حفظ می‌کنیم که هر کاری می‌کنیم همان اول انجام بدھیم.

پس مأموریت کلی قرارگاه‌ها این است که ان شاء الله این دفعه از کوتاهترین راه به بصره برسیم. برای انجام این مأموریت، ۳ قرارگاه فجر، نصر و فتح مأموریت پیدا می‌کنند که این عملیات را انجام بدهند.

کار فتح - که از همه در اینجا حساس‌تر است. و حتی تعیین کننده سرنوشت عملیات است - این می‌باشد که در این محدوده جناح راست جاده حسینیه به طرف بصره، جناح چپ آب گرفتگی، با سرعت ایجاد معبر کند، خودش را به کanal برساند در مرحله ۱ که در یک زمان محدودی باید انجام بشود. مرحله ۲ ان شاء الله بتواند عور از رودخانه [کanal ماهی] کند و کاملاً ساحل دور را تأمین کند. مرحله ۳، گسترش سرپل بدهد. پشت سر قرارگاه فتح،

بدون هیچ وقفه در زمان، قرارگاه نصر باید عبور از این کانال بکند و از سرپل فتح بگذرد و تک خود را به طرف جنوب شرقی و شرق ادامه بدهد برای انهدام نیرو. قرارگاه فجر هم باقیستی هم به صورت پاکسازی که می کند، هم با ایجاد خاکریز، تأمین این معتبر را از جناح راست برقرار کند و این معتبر را تا موقعی که این معتبر [جنوب کانال ماهی و آب گرفتگی] باز بشود، کاملاً حفظ کند.

اما قرارگاه قدس، با بررسی که دیروز به عمل آمد از منطقه و برادر رضایی و این‌ها رفتند شناسایی کردند، به نظر رسید که ما باقیستی حتماً یک مقدار روی منطقه قدس سرمایه‌گذاری کنیم.

از امروز تا ۱۵ روز دیگر که وقت داریم، قرارگاه قدس اولاً موظف است خودش را دائماً به دشمن نزدیک کند؛ ثانیاً تا روز شنبه حداقل اطلاعاتش را از شناسایی‌هایی که انجام داده و از شناسایی که از هور باید داشته باشد از موانع این‌جا و احتمالاً معابری که می‌شود باز کرد و احتمال دارد باز کنیم، ارائه کند و در کنار این، طرحی که به نظرشان برسد، بدنه‌ند تا ما دشمن را فقط از یک قسمت مشغول نکنیم، مثلًا یک طرح محدودی در آن بالا انجام بدهیم. پیش‌بینی شده که حتی به اندازه ۲ گردان، ۲ گردان ورزیده از ارتش و سپاه بتوانیم هلیبرد بکنند در این‌جا [عقبه دشمن در نشوه] و از این‌جا فشار بیاورند به وسیله قدس و از دو طرف بتوانند یک راهی را درست کنند که این‌هم خودش قابل بررسی است.

این، برنامه کلی است. خب من اگر مطالبی را نتفتم، برادر رحیم، شما بفرمایید.» رحیم صفوی نیز توضیحاتی افزود و بعضی از حاضران سؤالاتی کلی مطرح کردند و جلسه حدود ساعت ۱۱ خاتمه یافت.^(۳)

بعد از ظهر امروز نیز جلسه دیگری در قرارگاه کربلا برگزار شد که فقط فرماندهان سپاه از قرارگاه کربلا و قرارگاه‌های چهارگانه در آن شرکت داشتند. از فرماندهان تیپ، فقط ابراهیم همت (فرمانده لشکر رسول الله) با تأثیر به جمع حاضر در جلسه پیوست. به تناسب خصلت ویژه سپاهیان، مسائل با صراحة خاصی در این گونه جلسات مطرح می‌شود که شاید اگر در حضور دیگر نظامیان طرح شود، نشانه یأس و تمرد و یا امور نادرست دیگر پنداشته شود.

مسئولیت این جلسه در غیبت محسن رضایی - که به تهران رفته بود - (طبق معمول) با رحیم صفوی بود. وی در شروع مقدم بر بعضی مسائل تشکیلاتی، دو مسئله راجمع به عملیات مطرح کرد: «یکی این که این طرح عملیاتی که گفته شد، رویش یک مقدار بیشتر بحث شود، برای این که نقاطی که ممکن است باز ما با مشکل برخورد کنیم را کار کنیم یعنی بیاییم تکه به تکه بررسی بکنیم و تیپ به تیپ بررسی بکنیم بینیم با توجه به همه این

مشکلاتی که تا به حال بوده و باز توی این منطقه با مشکلاتی روبرو هستیم، چه باید کرد. این بحث اول مان است.

بحث دوم مان این است که بدون این که خودمان سست بشویم و بدون این که منتقل بکنیم به دیگران، بیاییم و فکر کنیم تا ۱۵ روز آینده دشمن این منطقه را آب می‌اندازد و این راه کار بسته می‌شود، از همین‌الآن بیاییم یک طرح ثانوی داشته باشیم.

دشمن همین طور که اطلاع دارد آب باز کرده و آب دارد جلو می‌آید، می‌آید به طرف پاسگاه زید، فشار آب هم زیاد است. البته بچه‌های ما هم دارند تلاش می‌کنند کanal بزنند و آب را تخلیه کنند، ولی حالا آن‌جا هم جلوش را بگیرند، از آن بالاتر می‌توانند کanal را باز کند. بیاییم یک طرح ثانوی از همین‌الآن فکر بکنیم، آماده بکنیم که اگر خدای نکرده این طرح بسته شده ما باز گیر نکنیم و بگوییم خب دیگر این راه کار هم بسته شده، چه بکنیم؟ با توجه به این که تا آن موقع خب عکس هوایی می‌گیرند، بچه‌ها شناسایی می‌کنند و مسائل مشخص می‌شود، این دو مورد عملیات، دو تا مورد درباره مسائل دیگر هم هست که ...»^(۴)

این آغاز یک دوره بحث‌های حاد و تحلیل‌های صریح از وضعیت کنونی نیرو و امکانات و مشکلات بود. بعضی - نظری ردانی‌پور - بسیار خوش‌بینانه بحث می‌کردند اما غالباً مشکلات را عمده‌تر از آن می‌دیدند که بتوان بر آن فائق آمد. نمونه‌ای از مباحث مطرح شده، مباحثه‌ای است که بین حسن باقری و رحیم صفوی و به خصوص با غلامعلی رشید انجام گرفت. این حادترین و جدی‌ترین مباحث جلسه حاضر بود. این مباحثه جنبه‌های مختلفی از نوع تعلقات، خصلت‌ها و مشی خاص پاسداران را بازگو می‌کند، خصائی که آنان را از "نظمی‌گری" و "نظمیان" به معنای مصطلح روز، متمایز می‌کند و ترکیبی از تعهد و انصباط و تعقل و احساس مسئولیت را می‌نمایاند. بخشی از مباحث مطرح شده چنین است:

حسن باقری: «... ولی هر چه آدم می‌خواهد خوش‌بینانه به قضیه نگاه بکند، نمی‌شود، یعنی آدم راه نمی‌افتد بعدش بگوید. ما به راحتی از این کanal عبور بکنیم و بتوانیم این طرف کanal خودمان را جمع و جور کنیم، یعنی باز مسئله عبور از کanal بحثی نیست. گیریم ما عبور کردیم، ولی ما چطوری می‌خواهیم در طول شب این طرف کanal طوری عبور بکنیم که یک پدافند منظمی برای این طرف کanal بگیریم؟ [کدام] هدایت کننده‌ای می‌خواهد این نیرو را از این جا بیاورد، از این جا عبور بدهد و بعد بهش بگوید به راست برو، به روبرو برو، به چپ برو و به این طرف برو و این جا یک پدافند منظمی را بگیر؟ بعد یک قرارگاه دومی باید از این عبور بکند، حالا شاید بگوییم عبورش از آمدن به این طرف راحت‌تر باشد.

یکی این موضوع، موضوع دوم، رسیدن به شط‌العرب است. ما در همین وله اول

می خواهیم بیاییم تنومه را ببندیم و تنومه باز می ماند و این جا چی؟ این جا شط را می بندیم یا نمی بندیم با این توانی که ما داریم؟ یعنی با توجه به تراکمی که دشمن ایجاد کرده، مواضعی که دشمن ایجاد کرده، جداً نیرو کم است.»

رحیم صفوی: «نه، یکی یکی بگویید. ببینید خود برآورد نیرو یک بحث است. الان سه تا بحث هست.»

حسن باقری: «حالا ۳ تا ۴ تا، همین طور یعنی ...»

رحیم صفوی: «خب همین، می خواستیم بیاییم مشکل را ...»

حسن باقری: «حالا پیشنهاد بدھیم حلش کنیم؟»

رحیم صفوی: «یعنی الان هیچ پیشنهاد دیگری نداریم و فقط براساس این راه کار و این طرح باید مشکلات را حل بکنیم.»

حسن باقری: «اگر آن ۵ تا مرحله اتفاق نیفتد بود، فکر آن موضوع یک مقدار راحت بود، ولی وقتی آن ۵ تا ماجرا اتفاق افتاده، فکر این که آن ها را واقعاً از ذهن مان بتوانیم پاک بکنیم یعنی من می خواهم بگویم به هر حال این ها چیزهایی است که در ذهن مان هست، در ذهن من هست.»

رحیم: «حالا باید به شما گفت که نکند ما توکل مان را از دست بدھیم.»

باقری: «نه، من به برادر محسن گفتم، گفتم شما قضیه را با امام مطرح بکنید.»

رحیم: «خب الان برادر محسن می رود به امام می گوید، می رود می گوید ما این قدر شهید دادیم، این قدر مفقود داریم، بعد از این هم بیشتر می دهیم. آن را امام تأیید می کند.»

باقری: «همین دیگر [به علامت موافقت] من به برادر محسن گفتم، گفتم شما بروید برای امام قضیه را بگویید چیه که این طوری هست، ممکن است برویم آن طرف کanal گیر بکنیم، این طوری بشود، آن طوری بشود، اگر وظیفه این است، با کله می رویم، نفر اول هم خودمان می رویم.»

رحیم: «پس نگوییم که این توی ذهن ما هست که شهید دادیم.»

باقری: «نه، می خواهیم راجع به طرح بحث بکنیم یا نه؟»

رحیم: «روی طرح می خواهیم بحث کنیم.»

باقری: «بله، خب طرح را با توجه به تجربه گذشته مان می خواهیم بحث بکنیم. ما با همین نیرو می خواهیم عمل بکنیم.»

رحیم: «آخه تا اسم از شهدا می آید و شهید یک مقدار ...»

باقری: «نه، آن که خب ... یک بحث شهدا داریم که ما باید جواب بدھیم، ولی این که حالا شهدا باعث جلوگیری از ادامه عملیات باشد، این که نیست، یعنی حالا حداقل در جمع ما این بحث ها که نیست که خب جنگ را تمام کنیم، بنشینیم صدام را نگاه کنیم! این قطعاً نیست و یا این که من بگویم این عملیات انجام نشود، ولی اگر می خواهیم راجع به طرح صحبت بکنیم،

خب باید یک نقطه قوتی من باید توی این طرح ببینیم، هی بگوییم بارک الله، به به؟ من وقتی هیچ نقطه قوتی توی این طرح نمی‌بینم، خودم را که نمی‌توانم گول بزنم، ولی اگر گفتند دستور است، یعنی وظیفه این هست، با کله می‌رویم، نفر اول هم می‌رویم. این یک موضوع است. موضوع دوم آن (محور) بالاست، یعنی ما همین طوری هم که ان شاء الله قرار شده که آن بالا کار بشود، قرارگاه قدس نیرویش کم است، یعنی ما به هر صورتی از نفر شناسایی از این طرف و آن طرف، یعنی اگر شده از تیپ ۱۴ امام حسین (ع)، از ۸ نجف، از امام سجاد (ع) ۱۰ نفری حداقل جور کنیم و فردا بدھیم به قرارگاه قدس که بتواند اینجا یک مقداری بیشتر کار بکند، هم این بالا که می‌خواهد کار بشود، هم آن باتلاقی‌ها را، هور را.^{*}

غلامعلی رشید: «بسم الله الرحمن الرحيم. برادرها آن چیزی که در ذهن خودشان هست را نیایند طوری مطرح کنند مثل این که همه برادرها این‌طوری فکر می‌کنند. برادر حسن می‌گوید که آدم وقتی می‌آید اصلاً این‌طور فکر می‌کند. در حالی که من الآن نشسته بودم کنار برادر ردانی و حسین خرازی می‌گفتند قلب‌مان روشن هست که این مانور صورت می‌گیرد. خب لااقل دو تا آدم هم هست بالآخره که این میان این‌طوری فکر می‌کنند. بعدش آمدی باز کلی مشکل مطرح کردی که بعضی‌شان خب مثلاً خیلی زود جواب داده می‌شود. خودت هم در مانورهای گذشته، در طرح‌های قبلی لااقل دو تا از این مسئله‌ها را که مطرح کردی، آن پیچیدگی‌ها را، طرح‌های قبلی داشتند.

و من موقعی که جداً تا برای عملیات بیت المقدس آمدی، فرمانده لشکر نصر شدی، وقتی می‌گفتی "عبور از کارون می‌کنیم می‌آییم از جاده هم عبور می‌کنیم، تیپ رسول الله (ص) هم گذاشتیم پشت عرایض". من تنم می‌لرزید، گوش کردی؟ می‌گفتم این با چه امیدواری راحت همه این‌ها را مطرح می‌کند. ولی خیلی خوب و راحت بحث می‌کردی و تیپ رسول الله (ص) و تیپ بدر و این‌ها را گذاشته بودی، من که اصلاً برایم خیلی بعيد بود که این کارها صورت بگیرد. از جمله می‌گفتی مثلاً وقتی از پل عبور می‌کنیم آن جاده را چطوری پیدا می‌کنیم، می‌گفتی اصلاً ما نمی‌خواهیم آن جاده را پیدا کنیم، آن جاده اصلاً شاید وجود نداشته باشد. بهش می‌گوییم آقای فرمانده گردان، تا ۶ کیلومتر کنار این کانال برو همان‌جا باشید تا دستگاه برسد، نمی‌خواهد بیشتر بروی. به این هم می‌گوییم آقاجان، ۵ کیلومتر باید بروی بررسی به این سیل‌بند.» پس ما آن‌جا در بیت المقدس چطوری بچه‌ها را هدایت کردیم در پیچ و خم این‌ها، این‌جاده؟! من یادم هست تیپ ۸ نجف و ۱۴ امام حسین (ع) خیلی پیچیدگی داشتند. خب نمی‌گوییم مشکل نیست، اما راه حل دارد. من می‌گوییم مشکلات دارد،

* یادآوری می‌شود که روز گذشته، حسن باقری از نزدیک ضرورت شناسایی در هور را شاهد بود و در مکالمات مربوطه به این موضوع، میان فرماندهی سپاه و رابط اطلاعات قرارگاه قدس شرکت داشت.

اما این‌ها را این‌طوری نیاییم بحث کنیم. بابا! خیلی از جاهای هم ما پیچیدگی مثل این‌جا داشتیم.

و الحمد لله با این ۶۰ گردانی که داریم حالا نیرو یک کمی باز بیشتر شده. ما [تیپ] ۵۵ هواورده را به صیادشیرازی می‌گوییم بیاورد، [تیپ] ۴۰ سراب را پایین می‌کشیم، [از غرب به جنوب می‌آوریم] یک تیپ دیگر هم می‌کشیم، بیشتر می‌کنیم. این راجع به نیرو. باقی: «این‌ها را بحث نکنید.»

رشید: «خُب یکی اش مشکل نیرو است، یکی پیچیدگی مانوری که این جاست.»

رحیم: «حالا به برنامه خودمان نمی‌رسیم، یکی یکی بگوییم.»

رشید: «بعد، این‌جا را بباییم اصلاً بسته هم حساب کنیم، خُب بابا ۴ روز هست آمدیم رو این منطقه بحث می‌کنیم، خُب بفرمایید ببینیم چه کار کنیم؟ خُب یک جایی پیدا نمی‌شود.» باقی: «الحاق را که می‌دانید ما با چه بدختی به هم دیگر چسباندیم.»

رشید: «بله.»

باقی: «خُب الحاق این طرف را ببایید یک ذره فکر کنید برای شب عملیات.»

رشید: «همین دیگر [به علامت موافقت]، فکر کنیم، این خوبه که فکر کنیم.»

باقی: «می‌دانید چی یادم آمد؟ یادم می‌آید موقعی که تو شب عملیات تلفن می‌کنی، یک دقیقه هم تلفن را نگه می‌داری، هیچ نمی‌گویی، من هم هیچ اطلاعی ندارم به تو بدهم، تو هم می‌خواهی تصمیم‌گیری بکنی، من آن‌جا یادم می‌آید.»

رشید: «خُب این ضعف است، ما ضعف داریم، ضعف‌اش فقط از نیروی مان نیست.»

باقی: «ضعف‌اش از ستادهای مان هم هست.»

رشید: «به‌طور کلی تشکیلاتمان است.»

باقی: «بله، اطلاعات عملیات‌مان نمی‌تواند تعیین بکند گردان‌ها کجاست.»

رشید: «خُب کار کنید، این‌جا را، آن فرمانده گردانی که بهش می‌گوییم کجایی؟ این رفته [به جای مثلث سوم] مثلث چهارم را گرفته! فکر می‌کنی عیب کجا بوده؟ خُب من می‌گوییم یکی از بزرگ‌ترین تغییراتی که توی این عملیات بوده، خود قرارگاه کربلا بوده، که ما نرفتیم این خط حد این‌ها را تعیین کنیم ببینیم این‌ها کجا دارند. خود حسین خرازی و همت با ایشان بودند، برداشتند شمارش کردند این‌جا را ۱۰/۵، در صورتی که ما نمی‌دانستیم اصلاً ۱۰/۵ کجاست، این به کجا می‌خورد. ... من می‌گوییم این‌ها قصد نداشتند به مثلث چهارم بزنند و واقعاً خاکریزان را قصد بوده که به این‌جا [مثلث سوم] بزنند، منتها این ریپرها مستقیم به چهارمی خوردن. ... همت حمله کرده رفته به خود مثلث سومی و درست هم گفته، اما این ریپر ما آن‌جا خورده و دیدیم چهارمی است، حالا این کار این‌طور شده.»

باقی: «این کار برای این عملیات هم می‌شود، یعنی در این عملیات تیپ دزفول بعد از

عبور می‌تواند بگوید من کجا هستم؟ به پیغمبر قسم اگر بتواند بگوید.»
رحیم: «استغفرالله! چرا تیپ دزفول را می‌گویید؟!»

باقری: «پس کی را بگوییم، مگر ما (قرارگاه نصر) کی را داریم؟ ما عاشورا داریم، ما دزفول را داریم و امام رضا (ع).»

رشید: «نه، شما عاشورا، ۲۷ رسول الله (ص) و ۷ ولیعصر را دارید، این سه تا تیپ شماست و ۲۷ رسول الله (ص) را می‌گذارید که سرش می‌شود. به خدا اگر یک مقداری برویم پا به پای این فرمانده گردان‌ها کار کنیم، خیلی قضایا برای شان روشن می‌شود. بنشینیم با آن‌ها کار کنیم، رو عکس هوایی بگوییم آقا امشب کجا می‌خواهید بروید.»

باقری: «حالا شما مشکل مانور را حل بکنید تا بعد برویم سر فرمانده گردان‌ها کار کنیم.»

رشید: «بفرمایید حل کنید.»

باقری: «من اگر خودم راه حلی برای این قضیه داشتم، راه حلم را می‌گفتم.»

رشید: «خب ما در چنین جایی نقطه ضعف دشمن را گیر آوردیم، در کل این منطقه.»

باقری: «خب بحث کنیم. این برادرها صحبت می‌کنند.»

رشید: «طوری نباشد که یکی بباید و چیزهایی را مطرح کند و مشکل ایجاد کنند.»

بعد از این که مجید بقایی توضیحاتی درباره مانور داد، رشید مجدداً بحث با حسن باقری را ادامه داد:

رشید: «این هم یک نوع طرز تفکر در مانور است؛ وقتی دستور داده شده و تصویب هم شده، ما بباییم بگوییم حالا این‌ها هزار و یک مشکل داردا نه خیر باید برویم دنبال راه حل هایش. حالا مثلًا گیریم که دهتا مشکل دارد، دیگر نمی‌شود این را عمل کرد؟ می‌گوید نمی‌شود. آقا بفرمایید عملیات فتحالمبین چی شد؟»

باقری: «من که نمی‌خواهم بگوییم بعد از این جلسه ول کنیم کارها را و هیچی هم نرویم دنبالش! خب ما محکم هم ایستاده‌ایم، دنبالش هم می‌رویم، همه کارهایش را هم انجام می‌دهیم. اگر قرار است این صحبت‌ها را هم نکنیم، خب نمی‌گوییم. جو جلسه این نیست، جو جلسه فرمانده تیپ‌ها تویش نیستند.»

رشید: «می‌دانم، خواهشم این است طوری در این جلسه بحث کنید که هم مشکلات را، هم راه حل را ارائه بدهید.»

من این را از شما بعید می‌دانم که به عنوان یک مشکل می‌گیرید! تو با این‌طور مانور سعی می‌کردی، می‌آمدی تا توی خرمشهر. من به این اعتراض دارم که بعضی از مسائل ریز را می‌خواهی جمع کنی. چهار مشکل، حلش ساده است ولی وقتی جمع‌شان کردید، شد ۸ تا، خب قفل می‌شود! این یعنی بگوییم که اصلاً عمل نکنیم!»

مجید بقایی: «بسم الله الرحمن الرحيم، قطعاً نباید از مطرح کردن احتمالات ناراحت

بشویم، حتی اگر مسائل چنین ریز مطرح شود، ولی خب چون الان دستمان از هر طرف بند است، سعی می کنیم ان شاءالله در مقابل، پیشنهاد هم بدھیم ولی از این مسئله که مسائل ریز را هم بررسی کنیم، خودداری نکنیم، این مدنظر باشد.^(۵)

در ادامه حدود دو ساعت، مشکلات و راه حل ها در حد قرارگاه کربلا و قرارگاهها (لشکرها) ای چهارگانه مطرح شد و بحث های سنگین و جدی ادامه یافت تا فرماندهان اصلی جنگ برای جلساتی که با تیپ های عمل کننده خواهند داشت، آماده بشوند.*

۵۷۰

امروز نیز شهرهای آبدان و خرمشهر هدف آتش توپخانه ها و خمپاره های ارتش عراق بود. در گلوله باران مناطق مسکونی این دو شهر، ۱۹ تن مجروح شدند و چندین منزل مسکونی ویران گردید.^(۶)

همچنین ارتش عراق شهر دهلران را نیز زیر آتش توپخانه خود قرار داد که برادر آن،

بمباران مناطق مسکونی

* در عمل نهایتاً آن طور که پیش بینی هم شده بود، این راه کار و نیز سایر کارهای وصولی به بصره، به دلیل آب اندازی عراق در منطقه، بسته شد و فرمانده جنگ سپاه در پی توسعه سازمان رزم و یافتن منطقه مناسب عملیات برآمد که در آن قوت های ما و ضعف های دشمن روبه رو شوند و منطقه شرق بصره تا اواخر سال ۱۳۶۵ همچنان به صورت یک منطقه غیرقابل عملیات باقی ماند.

آسیب‌هایی به مناطق مسکونی شهر وارد شد.^(۷)

۵۷۱

به سبب وجود میدان‌های متعدد مین و تله‌ها و مواد انفجاری دشمن در داخل و اطراف آبادان و خرمشهر، ورود شهروندان این دو شهر به آبادان و خرمشهر منوع اعلام شد. در اطلاعیه "بنیاد امور مهاجرین جنگ تحمیلی" در این باره آمده‌است: «به علت وجود میدان‌های مین و تله‌های انفجاری در داخل و اطراف این دو شهر، تا اطلاع ثانوی ورود شهروندان خرمشهری و آبادانی به این شهرها منوع خواهد بود.»^(۸)

امروز مردم جنگزده گیلان غرب به شهر خود بازگشتند. به گزارش خبرنگار کیهان از گیلان غرب، امروز مردم این شهر در مراسمی با حضور امام جمعه باختران، وزیر نیرو و شماری از مسئولان کشوری و لشکری، به خانه و کاشانه خود برگشتند. آنان پس از ورود به شهر با راه‌پیمایی از رزمندگان اسلام برای آزادسازی این شهر قدردانی کردند. امروز همچنین اولین کلنگ بازسازی این شهر به زمین زده شد.^(۹)

۵۷۲

کمک‌های تسليحاتی کویت و عربستان به عراق همچنان ادامه دارد. ۵۹ دستگاه تریلر حامل تجهیزات و مهمات از طریق کویت^(۱۰) و ۱۵۹ دستگاه تریلر حامل مهمات و تجهیزات سنگین نیز از طریق عربستان وارد عراق شده‌اند.^(۱۱) از این تریلرهای ۴۵ دستگاه حامل توپ‌های سنگین، ۲۲ دستگاه حامل توپ‌های سبک و بقیه حامل انواع مهمات و تجهیزات نظامی بوده‌است.^(۱۲)

۵۷۳

مجموعاً ۸۴ تن از مردم مسلمان عراق پس از گذشتن از مرزهای غربی و شمال غرب کشور، به ایران پناهنده شدند. در میان آنان رئیس دانشگاه، درجه‌دار ارتش و چندین کارمند دولت نیز هستند.^(۱۳)

۵۷۴

افراد حزب دمکرات کردستان ایران در "اشنویه" (در استان آذربایجان غربی) سه سرنشیین یک خودرو جهاد سازندگی را به گروگان گرفتند و خودرو را نیز روبودند. نیروهای محلی سپاه پاسداران به محض اطلاع از این اقدام، محل اختفای افراد حزب را به محاصره درآورند و در یک درگیری، نیروهای جهاد سازندگی را آزاد ساختند. در این درگیری یکی از افراد حزب دمکرات کشته و یک تن نیز دست گیر شد، یک قبضه اسلحه "۳-۳" و یک قبضه گلت کمری نیز از آنان به دست آمد.^(۱۴)

۵۷۵

همچنین در یک درگیری دیگر بین نیروهای خودی و افراد مسلح غیر قانونی منطقه

"کوماسی" از توابع مریوان کردستان، ۲ تن از این افراد کشته و چندین تن دیگر زخمی شدند. در این درگیری ۳ تن از نیروهای خودی نیز مجروح شدند.^(۱۵) امروز دفتر نمایندگی سازمان کومله در شهر سلیمانیه عراق رسماً فعالیت خود را آغاز کرد. این امر در بی امضا قرارداد اتحاد و همکاری این سازمان با حزب دمکرات کردستان صورت گرفت. یکی از بولتن‌های داخلی سپاه در این‌باره نوشت‌هاست: «به دنبال اقداماتی که بین سازمان کومله و حزب دمکرات کردستان عراق وجود داشت، با وساطت عراق بین این دو گروه پیمان اتحاد امضاء شد. علاوه بر اتحاد فیما بین، همکاری با عراق و فعالیت علیه جمهوری اسلامی نیز از مفاد قرارداد آن‌ها بود. در پی این امر، دولت عراق نیز قول داد تا سلاح و تجهیزات بیش‌تری در اختیار کومله قرارداده و امکان فعالیت گستره در خاک عراق را برای این سازمان فراهم نماید.»^(۱۶)

۵۷۶

امروز در یک عملیات درون شهری که به همت نیروهای سپاه پاسداران در شهرهای باختران و اسلام آباد صورت گرفت، ۳ تن از اعضای فعال گروهک اشرف دهقانی (منشعب از چریک‌های فدائی خلق) دست‌گیر و یک تن از آنان نیز به هلاکت رسید. در این عملیات سلاح و مهمات و وسایل تبلیغاتی بسیاری از خانه‌های تیمی این افراد به دست آمد و یک تن از اعضای سپاه نیز به شهادت رسید.^(۱۷)

در شمال کشور نیز سه تن از عناصر سازمان مجاهدین خلق که در یکی از روستاهای قائم‌شهر فعالیت مسلحانه می‌کردند، دست‌گیر شدند. در پی دست‌گیری این سه تن، یکی از افراد محلی که در شناسایی آن‌ها با نیروهای سپاه همکاری داشت، به ضرب چاقوی یکی از عناصر سازمان مجاهدین خلق به شهادت رسید.^(۱۸)

۵۷۷

امروز یکی از اعضای دفتر سیاسی - ایدئولوژیک نیروی هوایی ارتش و همسر یکی از اعضای انجمن اسلامی شرکت می‌نو به دست اعضای سازمان مجاهدین خلق به شهادت رسیدند. افراد مهاجم، فرزند خردسال عضو انجمن اسلامی شرکت می‌نو را نیز مجروح کردند و با پرتاب کوکتل مولوتوف خانه‌وی را هم به آتش کشیدند.^(۱۹)

در ایرانشهر نیز یکی از اعضای فعال بسیج را افراد مسلح به شهادت رساندند. وی که فردی مسن بود، پس از خروج از مسجد هدف گلوله مردان مسلح قرار گرفت و شهید شد.^(۲۰)

۵۷۸

دو روز پس از وقوع انفجار در وزارت کشور و برنامه‌ریزی عراق، امروز دومین بمب نیز در بغداد منفجر شد. این بمب در میدان "باب الشارجه" بغداد منفجر شد و براثر آن، زیرگذر این میدان ویران گردید. از تلفات و خسارات واردہ آمار دقیقی مخابره نشده است.^(۲۱)

امروز جنبش مجاهدین عراق شاخه "ابومیثم تمار"، با صدور اعلامیه‌ای مسئولیت انفجار در وزارت برنامه ریزی عراق را بر عهده گرفت. در این اطلاعیه درباره جزئیات این عملیات آمده است که این انفجار را "ابو بلال" و عضو گروه شهید "ابومیثم تمار" از جنبش مجاهدین عراق، با یک اتومبیل حامل ۲۵۰ کیلوگرم تی.ان.تی انجام داده است.

در این اطلاعیه همچنین قسمت‌هایی از وصیت‌نامه شهید ابو بلال آمده و با وی عهد بسته شده است که راهش را ادامه خواهند داد. شهید ابو بلال در وصیت‌نامه خود بر استمرار جهاد و اطاعت از اوامر امام خمینی تأکید کرده است.^(۲۲)

گروه شهید ابومیثم تمار در این اطلاعیه به کشورهای غیرمتعهد هشدار داده است که چنانچه در کنفرانس سران در بغداد شرکت کنند، با انفجار مشابهی مواجه خواهند شد. در پایان این اطلاعیه بر استمرار جهاد و توانایی این گروه در انجام دادن اقدامات مشابه در زمان مقتضی، تأکید شده است.^(۲۳)

۵۷۹

خبرنگاران روزنامه‌های فرانسوی "لوموند" و روزنامه آلمانی "اشپیگل" در گزارش‌هایی مجزا از بغداد، از اعدام چند تن از افسران ارتتش عراق خبر داده‌اند. خبرنگار روزنامه لوموند در گزارش خود آورده است: «پس از نفوذ نیروهای ایران به داخل خاک عراق در عملیات رمضان و تصرف مواضع عراق در شرق بصره، فرماندهان مقصراً ارتتش عراق در یک دادگاه نظامی محکمه شده و تعدادی از آنان اعدام شده‌اند.» در این گزارش، ژنرال "شنتا" تنها ژنرال کرد ارتتش عراق و فرمانده لشکر سوم این کشور را جزو اعدام احتمالی نام برده‌اند.^(۲۴)

خبرنگار نشریه آلمانی "اشپیگل" نیز در گزارش مشابهی از بغداد در این‌باره نوشته است که اخیراً ۳۰۰ تن از افسران ارتش عراق به دستور صدام دست‌گیر و تعدادی از آنان اعدام شده‌اند. وی افروده است که اعدام سرهنگ "رادحکمت الظهیری" به اتهام سرپیچی از شرکت در جنگ، تأیید شده است و پس از اعدام وی اموالش مصادره و پدر وی نیز اعدام گردیده است.^(۲۵)

به نوشته روزنامه جمهوری اسلامی به نقل از منابع جنبش مجاهدین عراق، الظهیری از وابستگان جنبش مجاهدین عراق بوده است.^(۲۶)

۵۸۰

شرکت‌های عمران و راهسازی کره جنوبی قراردادهای جدیدی را با دولت عراق منعقد کرده‌اند. هفته نامه "میدل ایست اکونومیک دایجست" در شماره اخیر خود در این‌باره نوشته است: «دو شرکت ساختمانی کره جنوبی اخیراً قراردادهای مهمی را با دولت عراق برای اجرای طرح‌های ساختمانی و آبرسانی در بغداد و احداث خط آهن بغداد - امل القصر منعقد نموده‌اند.» به گزارش این هفته نامه، این شرکت‌ها قبلاً نیز قراردادهایی به ارزش ۲ میلیارد

دلا ر با دولت عراق بسته بودند.^(۲۷)

۵۸۱

به گزارش رادیو عربی صورت‌الجماهیر، سخن‌گوی دولت عراق ضمن اعلام آمادگی برای تعیین آغازگر جنگ، خواستار دریافت غرامت از ایران شده‌است! وی اعلام کرده‌است که دولت عراق با اعزم هیئت‌های حسن‌نیت و مذاکرات غیرمستقیم موافقت کرده و به هیئت‌های حسن‌نیت سازمان کنفرانس اسلامی و نهضت عدم تعهد رسماً اطلاع داده‌است که عراق آماده‌است تا شروع جنگ مورد بررسی قرار گیرد.^(۲۸) وی افزوده‌است که باید دولت ایران به عنوان شروع کننده جنگ به دولت عراق غرامت بپردازد!^(۲۹)

۵۸۲

کاردار موقت جمهوری اسلامی ایران در کویت امروز در این کشور با سفیران هند و یوگسلاوی دیدار کرد. در این ملاقات‌ها نظر جمهوری اسلامی ایران در مورد تشکیل کنفرانس سران عدم تعهد در بغداد، به اطلاع سفیران هند و یوگسلاوی رسید و بر ضرورت عدم تشکیل کنفرانس در بغداد به دلیل نامنی عراق، تأکید شد.^(۳۰)

در پی درخواست دولت بنگلادش برای تغییر محل کنفرانس سران نهضت عدم تعهد از بغداد به محل دیگر، با سفر وزیر مشاور در امور خارجه عراق به آن کشور به منظور درخواست انصراف از این تصمیم، وزارت خارجه بنگلادش با صدور اطلاعیه‌ای اعلام کرد که این کشور در اجلاس سران عدم تعهد در بغداد شرکت خواهد کرد. گزارش‌های قبلی حاکی از آن بود که ژنرال "ارشاد" رهبر نظامی بنگلادش، با توجه به تهدید ایران در تحریم اجلاس بغداد، خواستار بررسی مسئله تغییر محل برگزاری اجلاس شده بود.

وزیر خارجه عراق در پایان دیدارش از بنگلادش، از اطلاعیه وزارت خارجه این کشور مبنی بر شرکت این کشور در کنفرانس سران در بغداد، اظهار خرسنده کرد.^(۳۱)

۵۸۳

نشریه هندی "تلگراف" در شماره اخیر خود در مقاله‌ای با بررسی وضعیت فعلی روند انقلاب اسلامی و جنگ تحملی، روند انقلاب اسلامی را موفقیت‌آمیز توصیف کرده و با بررسی آثار تهاجم عراق بر انقلاب ایران، به تجزیه و تحلیل مواضع اعراب در مقابل ایران و ترس آنان از صدور انقلاب ایران به کشورشان، پرداخته است.

در این مقاله درباره وضعیت فعلی انقلاب ایران آمده‌است: «علی‌رغم انتظار ناظران غربی، انقلاب ایران با تهاجم عراق نیز شکست نخورد و رژیم انقلابی ایران توانست با تسلط بر کشور و ایجاد همبستگی داخلی، تجاوز عراق را سرکوب نماید.» این مقاله خاطر نشان کرده‌است: «علی‌رغم عدم برخورداری دولت ایران از تجهیزات نظامی پیشرفته و همچنین نیروی نظامی سازماندهی شده، رژیم انقلابی ایران توانست بدون مقدمه و با سرعت تمام خود را برای

رویارویی با ارتش مسلح عراق آماده نماید. در واقع ایران خود را به قدری قدرتمند احساس کرد که توانست نه تنها پیشنهادهای آمرانه صلح عراق و میانجی گرها را رد کند، بلکه بدون هیچ مشکلی توانست با برکناری بنی صدر از ریاست جمهوری، از ترور رهبران و انفجارات نیز موفق و سربلند بیرون آید. و حال حمایت مردمی از رژیم انقلابی ایران، انکارناپذیر است.»

نویسنده مقاله سپس در مورد نگرانی دولتهای عربی از انقلاب اسلامی ایران و تأثیر این انقلاب در میان شیعیان جهان نوشته است: «پیدایش دولت اسلامی شیعه مذهب در ایران، آرامش، ثبات و سکون و امنیت همه کشورهای آسیای غربی را آشفته کرده است. رشد تفکر شیعی اولین منبع تهدید اعراب منطقه است، چرا که در طول چندین قرن به طور متناوب تفکر شیعی در سراسر دنیا سرکوب شده است. اکنون شیعیان سراسر دنیا احساس می‌کنند که یک حامی قدرتمند به نام "دولت ایران" در پشت سر خود دارند و این احساس، آرمان شهادت‌طلبی را در بین آنان زنده می‌کند و موجب می‌شود که آن‌ها برای پیش‌رفت مذهب شیعی از خود بگذرند و نسبت به هویت پرافتخار مذهبی خود تعصب بورزند.»^(۳۲)

این مقاله همچنین افزواده است: «به علت ترس دول عربی از صدور انقلاب ایران و به منظور مقابله با آن، دول عربی حاشیه خلیج فارس خصوصاً عربستان، کویت، امارات متحده عربی و قطر تعهد کرده‌اند که مبالغ هنگفتی وام بدون بهره و کمک بلاعوض به عراق بپردازند.»^(۳۳)

۵۸۴

روزنامه امریکایی "کریستین ساینس مانیتور" امروز در مقاله‌ای، دست‌آوردهای سیاسی عملیات رمضان در منطقه، تأثیر حیاتی تشکیل اجلاس سران عدم‌تعهد در بغداد برای حکومت عراق و اقدامات صدام برای برگزاری این اجلاس را تشریح کرده است.

این مقاله در تشریح پی‌آمدهای ورود ایران به خاک عراق در داخل این کشور، آورده است: «مقاومت عراقی‌ها در مقابل حملات ایران در این عملیات، چهره تار صدام را که حاصل شکسته‌های متعدد وی از ایرانیان بود، در داخل عراق شفاف‌تر ساخت. از سوی دیگر، پیش‌بینی ایران مبنی بر شورش شیعیان عراق علیه صدام پس از حمله ایران به خاک عراق، محقق نگردید و در نهایت حمله ایران، به صدام‌حسین در داخل و خارج حیثیت تازه‌ای بخشید.»

در این مقاله سپس در تشریح پی‌آمد حمله ایران به خاک عراق بر روایت کشورهای عربی با عراق، نوشته شده است: «به دنبال این حمله، دولتهای عربی هراستاک از رویارویی مستقیم با ایران، با امتناع از حمایت از تشکیل کنفرانس سران عدم‌تعهد در عراق، حتی از مشارکت در مانور نظامی مشترک با امریکا در خلیج فارس نیز سرباز زدند و ترجیح دادند که به صورت مخفیانه از دولت عراق حمایت مالی به عمل آورند.» به نوشته این مقاله، ارزش کمک‌های مالی کشورهای عربی در دوسال گذشته، بالغ بر ۲۵ میلیارد دلار بوده است.

نشریه "کریستین ساینس مانیتور" در مورد تلاش‌های بی‌وقفه صدام‌حسین برای تشکیل

اجلاس سران کشورهای عدم تعهد در بغداد و اهمیت این اجلاس برای حکومت وی، نوشتہ است: «اکنون بالاترین اولویت بین المللی عراق آن است که از به تعویق افتادن اجلاس سران غیرمعهدها که قرار است در نیمه سپتامبر در بغداد برگزار شود و یا تغییر محل آن از بغداد به محل دیگر، جلوگیری کند. برپایی این کنفرانس در بغداد به انزوای بین المللی عراق پایان خواهد داد و ریاست سه ساله جنبش را نصیب صدام حسین خواهد کرد.

صدام تلاش وسیعی را در داخل و خارج از کشور برای فراهم آوردن مقدمات تشکیل این کنفرانس آغاز نموده است. انجام سلسله دیدارهای مقامات عراقی از کشورهای دیگر، در این راستا صورت می گیرد. از سوی دیگر، در داخل بغداد، نصب شتاب آمیز تابلوها و پلاکاردهای خوش آمدگویی به نمایندگان جنبش غیرمعهدها بر در و دیوار بغداد، از عزم راسخ صدام حسین برای برپایی این اجلاس در بغداد خبر می دهد. کارگران ۲۴ ساعته مشغول به کار هستند که تأسیسات مجتمع عظیم ساخته شده برای کنفرانس را - که شامل ۵ هتل مجلل جدید، یک تالار بسیار مجلل با شبکه‌ای از خیابان‌های نورانی زیرزمینی و یک روستای تفریحی شامل ۹۰ ویلایی مجلل در جزیره‌ای در میان دجله می باشد - آماده نمایند.» در ادامه این مقاله در مورد اهمیت برپایی اجلاس در بغداد، آمده است: «شکوه پروره مجتمع‌های متعدد کنفرانس عدم تعهد در بغداد، بازتابی از اهمیت سیاسی است که صدام حسین برای برپایی این کنفرانس قائل است. در صورت برپایی کنفرانس، صدام ریاست سه ساله آینده این جنبش را عهدهدار خواهد شد و این مسئله بر انزوای بین المللی عراق پایان خواهد داد. اما صدام خوب می داند که برای دستیابی به این اهداف، بغداد باید آرام و امن بماند، چیزی که آیت الله خمینی آن را نمی خواهد.»^(۳۴)

۵۸۵

نشریه‌های الشعب، لوماتن، ژون آفریک و اشپیگل در مقاله‌هایی به حملات اخیر ایران به داخل عراق پرداخته‌اند و هر کدام به گونه‌ای تأثیر و بازتاب آن را مورد توجه قرار داده‌اند. الشعب به تلفات عراقی‌ها، لوماتن به نفوذ ایران به عمق موضع عراق، ژون آفریک نیز به نفوذ ولی عدم موقفیت ایران، توجه کرده‌اند. مجلة اشپیگل نیز با اشاره به این که هدف اصلی ایران بصره است، سقوط این شهر را سرآغاز سقوط صدام دانسته است. این نشریه همچنین اعلام کرده که سربازان دیگر کشورهای عربی در ارتش عراق خدمت می کنند. اشپیگل سپس خاطرنشان کرده که بصره در تیررس توپخانه‌های ایران است اما ایران تاکنون از این امتیاز استفاده نکرده است. روزنامه نیمه رسمی "الشعب" چاپ الجزاير، امروز آمار تلفات نیروهای عراق در جنگ را "بسیار" خواند و با سهمگین توصیف کردن حملات اخیر ایران، نوشت که براثر حملات، فضایی از تشنج بر عراق حاکم شده و عراق نیروهای بسیاری را از دست داده است و برای جایگزینی نیروهای از دست رفته، اقدام به احضار نیروهای ذخیره خود نموده است. این

روزنامه آمار کشته‌های عراق را از آغاز جنگ تاکنون، ۹۰ هزار تن، مجروحان را ۱۷۰ هزار تن و اسیران عراقی را ۵۰ هزار تن اعلام نموده است.^(۳۵)

نشریه‌های "لوماتن"، "ژون آفریک" چاپ فرانسه، در شماره‌های اخیر خود با بررسی تحولات اخیر جنگ ایران و عراق، از پیروزی نسبی نیروهای ایرانی در عملیات رمضان و ایجاد استحکامات جدید در نزدیکی بندر عراقی بصره، خبردادند. به نوشته این نشریه‌ها، روحیه نیروهای عراقی در عملیات اخیر در مقایسه با درگیری‌های قبلی، تقویت شده است.

نشریه لوماتن در این‌باره نوشت: «هرچند نتایج قطعی حملات ایران به عراق معلوم نیست، ولی به نظر می‌رسد که نیروهای ایرانی توانسته‌اند ولو به قیمت تلفات سنگین، امتیازاتی را در داخل خاک عراق به دست آورند. از سوی دیگر، هرچند اعلامیه‌های عراق حاکی از جلوگیری از پیش روی ایرانیان است ولی با این حال تصدیق دارند که نیروهای ایرانی به عمق ۷ کیلومتری خاک عراق در شرق بصره نفوذ کرده‌اند و این درحالی است که بغداد اجازه بازدید از مناطق جنگی را به خبرنگاران مقیم بغداد نمی‌دهد.»

ژون آفریک نیز در این‌باره نوشت: «۶۰ هزار نیروی رزمnde آیت‌الله خمینی در حمله به داخل خاک عراق شرکت داشته و توانسته‌اند در حدود چند کیلومتر وارد خاک عراق شوند، ولی این امر با تحمل تلفات سنگین در حدود ده هزار نفر همراه بوده است، با این حال هنوز ایران نتوانسته است به دو هدف اصلی خود یعنی قطع جاده بغداد - بصره و ایجاد یک موضع مستحکم در نزدیکی بندر عراقی بصره دست یابد. از سوی دیگر، روحیه نیروهای عراقی که پس از خروج از ایران بسیار ضعیف شده بود، دوباره تقویت شده است، با این حال، اغلب ناظران معتقدند که ایران به حملات جدیدی نه تنها در جبهه شمال، بلکه در نقاط متعدد مرز طولانی بین دو کشور دست خواهد زد.»^(۳۶)

مجله اشپیگل نیز در شماره اخیر خود درباره جنگ ایران و عراق نوشت: «هر کدام از حملات متعدد ایران راهی را به طرف بصره باز کرده است و علی‌رغم این که عراق همیشه از پیروزی نیروهای خود خبر می‌دهد، مشخص است که با دو یا سه حمله دیگر ایران، بصره آماده تسخیر خواهد شد و در صورت تسخیر بصره، دیگر عراق قابل نجات نخواهد بود. تهران قصد دارد با عبور از شط العرب [آروندرود] به سمت بغداد پیش روی کند و ایرانی‌ها برای این اقدام، نیروی کافی دارند چون آن‌ها در شرق بصره تمام نیروهای خود را به کار نبرده‌اند.»

این نشریه در مورد وضعیت ارتش عراق نوشت: «با توجه به دفاع شدید عراق در مقابل حملات ایران، حدس زده می‌شود که سربازان اردنی و مصری در آن شرکت دارند و توانسته‌اند که تقریباً جبهه‌ها را تثبیت کنند. البته صدام نیز با دست‌گیری و اعدام ۳۰۰ افسر عراقی در ماههای اخیر، کوشیده است که از فرار کادرهای ارتش عراق از جبهه و از مقابل حملات ایرانیان جلوگیری نماید.» اشپیگل سپس درباره روحیه مردم بصره و بغداد آورده است: «در شهر جنگی

بصره روحيه مردم بالاتر از روحيه بغداد - يعني شهر دور از جنگ - است. بصره اکنون در تيررس ايرانيها است ولی آنها تاکنون از اين امتياز استفاده نكرده‌اند.»^(۳۷)

۵۸۶

كمک‌های جنسی ايران برای رزمندگان جبهه‌های لبنان فرستاده شد. يك فروند هواپیمای حامل مواد دارویی، پوشک و پتو اهدایي جمهوری اسلامی به رزمندگان مبارز فلسطینی و لبنانی، عازم سوریه شد.^(۳۸)

منابع و مأخذ روزشمار ۱۳۶۱/۵/۱۲

- ۱- جلسه فرماندهان قرارگاه کربلا، ۱۳۶۱/۵/۱۱ و ۱۳۶۱/۵/۱۲ نوار ۶۹۹۲، راوي: هادي نخعي.
- ۲- جلسه فرماندهان قرارگاه کربلا، ۱۳۶۱/۵/۱۲ نوار ۶۹۹۴، راوي: جواد زمان‌زاده.
- ۳- جلسه فرماندهان قرارگاه کربلا، ۱۳۶۱/۵/۱۲ نوار ۶۸۰۷، راوي: جواد زمان‌زاده.
- ۴- جلسه فرماندهان قرارگاه کربلا، ۱۳۶۱/۵/۱۲ نوار ۶۸۱۰، راوي: جواد زمان‌زاده.
- ۵- پيشين.
- ۶- روزنامه كيهان، ۱۳۶۱/۵/۱۳، ص ۲، آبادان.
- ۷- روزنامه كيهان، ۱۳۶۱/۵/۱۲، ص ۳، باختران.
- ۸- پيشين، ص ۱۹، به نقل از بنیاد امور مهاجرین جنگ تحميلى.
- ۹- مأخذ ۷، ص ۱۳، گilan غرب، ۱۳۶۱/۵/۱۲.
- ۱۰- سند شماره ۱۶۶۰۶ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ: گزارش نوبای اطلاعاتی، شماره ۱۲۴-۱۳۸، ستاد مشترک ارتش - ۱۳۶۱/۵/۱۴.
- ۱۱- سند شماره ۱۶۶۲۷ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ: اطلاعات هفتگی شماره ۳۰، ستاد مرکزی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی - واحد طرح و برنامه عملیات، ص ۴.
- ۱۲- مأخذ ۱۰، بخش نخست.
- ۱۳- روزنامه جمهوری اسلامی، ۱۳۶۱/۵/۱۴، ص ۲.
- ۱۴- سند شماره ۵۳۱۸۸ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ: از فرمانده منطقه ۵ سپاه، به فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ۱۳۶۱/۵/۱۳.
- ۱۵- سند شماره ۱۶۸۹۰ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ: گزارش نوبای شماره ۳، ستاد مشترک سپاه پاسداران انقلاب اسلامي - به طرح و برنامه عملیات، ص ۲.
- ۱۶- دفتر سياسي سپاه پاسداران انقلاب اسلامي، نشریه "رويدادها و تحليل"، شماره ۱۳۶۱/۵/۱۲، ۴۲، ص ۳۰، ۱۳۶۱/۵/۱۲، ص ۱۵، ۱۰.
- ۱۷- مأخذ ۱۶، ۱۳۶۱/۵/۱۲، ص ۱۰.
- ۱۸- پيشين.
- ۱۹- مأخذ ۱۵، ۱۳۶۱/۵/۱۲، ص ۹.
- ۲۰- مأخذ ۱۶، ۱۳۶۱/۵/۱۲، ص ۱۰.
- ۲۱- روزنامه جمهوری اسلامی، ۱۳۶۱/۵/۲۰، ص ۲.
- ۲۲- خبرگزاری جمهوری اسلامی، "گزارش‌های ويژه"،

۳۷- مأخذ ۲۲، صص ۲ تا ۴، بن - خبرگزاری جمهوری اسلامی، ۱۳۶۱/۵/۱۳، ص ۱، به نقل
از روابط عمومی بینالمللی بنیاد شهید انقلاب اسلامی.
۳۸- روزنامه جمهوری اسلامی، ۱۳۶۱/۵/۱۲، به نقل از هفته نامه آلمانی "اشپیگل".